

Zadeva C-629/19

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

23. avgust 2019

Predložitveno sodišče:

Landesverwaltungsgericht Steiermark (Avstrija)

Datum predložitvene odločbe:

14. avgust 2019

Pritožnika:

Sappi Austria Produktions-GmbH & Co KG
Wasserverband „Region Gratkorn-Gratwein“

Nasprotna stranka:

Landeshauptmann der Steiermark

[...] (ni prevedeno)

**Landesverwaltungsgericht
Steiermark (deželno upravno sodišče na Štajerskem, Avstrija)**

[...] (ni prevedeno)

Gradec, 14. avgusta 2019

Na

Sodišče Evropske unije se vloži

[...] (ni prevedeno)

Predlog

za

sprejetje predhodne odločbe

na podlagi člena 267 PDEU

Stranke v postopku v glavni stvari [...] (ni prevedeno):

- a) Pritožnika:
- 1) Sappi Austria Produktions-GmbH & Co KG
[...] (ni prevedeno)
  - 2) Wasserverband „Region Gratkorn-Gratwein“
(združenje za upravljanje z vodami za regijo
Gratkorn-Gratwein)
[...] (ni prevedeno)
- b) Nasprotna stranka: Landeshauptmann von Steiermark (štajerski
deželni glavar)
[...] (ni prevedeno)

Landesverwaltungsgericht Steiermark (deželno upravno sodišče na Štajerskem) je [...] (ni prevedeno) v postopku o pritožbi družbe Sappi Austria Produktions-GmbH & Co KG in Wasserverband „Region Gratkorn-Gratwein“ proti odločbi štajerskega deželnega glavarja z dne 2. 11. 2015 [...] (ni prevedeno)

sprejelo

SKLEP:

I. Sodišču Evropske unije se na podlagi člena 267 PDEU v predhodno odločanje predložita ti vprašanji:

1. Ali je treba blato iz čistilnih naprav v luči izjeme v členu 2(2)(a) Direktive 2008/98 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv v povezavi z Direktivo Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode in/ali Direktivo o blatu iz čistilnih naprav v različici, kakor izhaja iz Uredbe (ES) št. 1137/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008, šteti za odpadek?

2. Če je odgovor na vprašanje 1 pritrdilen:

Ali člen 6(1) Direktive 2008/98 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv omogoča, da se snovi prizna status stranskega proizvoda v smislu pojma odpadka, kot ga pozna pravo Unije, če se tej snovi zaradi procesno-tehničnih razlogov v neznatnem odstotku dodajo druge snovi, ki bi se sicer štele za odpadek, če to ne vpliva na sestavo celotne snovi in pomembno koristi okolju?

- II. Pritožbeni postopek se bo [...] (ni prevedeno) nadaljeval po prejetju odločbe Sodišča Evropske unije.

Obrazložitev

I.

Dosedanji postopek in dejansko stanje:

Štajerski deželni glavar je z izpodbijano odločbo po opravljeni temeljiti preiskavi v skladu s členom 6(6) Abfallwirtschaftsgesetz 2002 (zakon o ravnanju z odpadki iz leta 2002, Avstrija; v nadaljevanju tudi: AWG 2002) ugotovil, da za spremembe na kotlu 11 družbe Sappi Austria Produktions-GmbH & Co KG, na lokaciji [...] (ni prevedeno) Gratkorn, [...] (ni prevedeno) in za spremembe sežigalnice ostankov v lasti Wasserverband „Region Gratkorn-Gratwein“, na isti lokaciji, obstaja obveznost pridobitve dovoljenja v skladu s členom 37(1), (3) in (4) AWG 2002. Ta odločitev je bila obrazložena s tem, da se v obeh napravah sosežiga blato iz čistilne naprave za odpadne vode v lasti in skupnem upravljanju družbe Sappi Austria Produktions-GmbH & Co KG in Wasserverband „Region Gratkorn-Gratwein“, z namenom pridobivanja pare za oskrbo z energijo za potrebe tovarne papirja in celuloze družbe Sappi na isti lokaciji.

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku je v odločbi navedla, da blato, ki se sežiga, sicer v pretežnem delu izvira iz procesa proizvodnje papirja in da je za ta delež (približno 97 %) mogoče izhajati iz statusa stranskega proizvoda v smislu člena 2(3a) AWG 2002, to pa ne velja za tisti delež blata, ki nastane v okviru čiščenja komunalne odpadne vode. To blato naj bi v objektivnem smislu ostalo odpadek, saj ni nastalo v okviru procesa proizvodnje papirja. Ker pa v skladu s sodno prakso Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče, Avstrija) ne obstaja bagatelna meja za opredelitev neke snovi kot odpadek, naj bi bilo treba izhajati iz tega, da je celotno blato, ki se sosežiga v obeh opisanih napravah, odpadek v smislu člena 2(1) AWG 2002 in naj bi zato bilo treba za spremembe teh naprav pridobiti dovoljenje v smislu člena 37(1), (3) in (4) AWG 2002.

Obe zadevni stranki [...] (ni prevedeno) sta proti tej odločbi vložili pritožbo na Landesverwaltungsgericht (deželno upravno sodišče), v kateri v bistvenem navajata, da blato, navedeno v izreku, ni odpadek v skladu s členom 2(1) AWG, saj to nastaja v okviru integriranega, že od začetka zasnove naprav tako načrtovanega procesa proizvodnje papirja in celuloze in se prek postopka energetske predelave uporablja za proizvodnjo papirja, pri čemer z vsemi deli naprav na proizvodni lokaciji upravlja družba Sappi in so ti deli naprav le iz organizacijskih in pravnih razlogov v lasti dveh različnih pravnih oseb, ki sta koncesionarja in s tem imetnika vodnega dovoljenja za čistilno napravo za odpadne vode oziroma obrtnega dovoljenja za kotel 11 in sežigalnico ostankov.

S sklicem na sodno prakso Sodišča Evropske unije (v nadaljevanju: Sodišče) (sodbi C-114/01, Avesta Polarit Chrome OY, ECLI:EU:C:2003:448, in C-113/12, Brady, ECLI:EU:C:2013:627) se opozarja na to, da naj bi proizvodni ostanki in

druge snovi izpadli iz pojma odpadka, če se (v primeru odpadkov znotraj obrata) lahko uporabijo v okviru nadaljnjega proizvodnega procesa ali v obratu kateregakoli gospodarskega subjekta, če je ta nadaljnja uporaba zagotovljena in če ta nadaljnja uporaba snovi pomeni gospodarsko korist. Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče, Avstrija, VwGH) naj bi v svoji sodbi z dne 23. 1. 2014 [...] (ni prevedeno) sledilo tej sodni praksi in ugotovilo, da uporaba proizvodnih ostankov iz lastnega obrata za energetska uporabo pomeni „zagotovljeno nadaljnjo uporabo“, tako da naj ti proizvodni ostanki ne bi spadali pod pojem odpadka. Komunalni delež blata, ki naj bi na podlagi izračuna znašal 2 %, naj na noben način ne bi spreminjal lastnosti snovi in naj tudi ne bi vplival na javne interese ravnanja z odpadki v smislu člena 1(3) AWG 2002, saj naj bi bila zagotovljena dopustna nadaljnja uporaba vseh nastalih ostankov.

Predložitveno sodišče, to je Landesverwaltungsgericht (deželno upravno sodišče), je po opravljeni preiskavi in javni ustni obravnavi sprva pritožbi ugodilo in v sodbi z dne 19. decembra 2016 [...] (ni prevedeno) ugotovilo, da za spremembe na kotlu 11 družbe Sappi Austria Produktions-GmbH & Co KG [...] (ni prevedeno) in za spremembe sežigalnice ostankov, katere lastnik je Wasserverband „Region Gratkorn-Gratwein“, [...] (ni prevedeno) ne obstaja obveznost pridobitve dovoljenja v skladu s členom 37(1), (3) in (4) Abfallwirtschaftsgesetz (AWG 2002), BGBl I 102/2002, kakor je bil spremenjen.

Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) je reviziji, ki jo je proti tej sodbi po uradni dolžnosti vložil Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (zvezni minister za kmetijstvo, gozdarstvo, okolje in upravljanje z vodami, Avstrija) [...] (ni prevedeno), ugodilo s sodbo z dne 27. februarja 2019 [...] (ni prevedeno) in izpodbijano sodbo zaradi napačne uporabe prava razveljavilo.

Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) je v obrazložitvi navedlo:

V členu 2(3a) AWG 2002 so v skladu s členom 5 Okvirne direktive o odpadkih določeni pogoji za to, da se lahko snov ali predmet, ki sicer nastane pri proizvodnem procesu, vendar pa ni njegov glavni namen, šteje za stranski proizvod in ne za odpadek. Iz uvodnega stavka te določbe izhaja, da mora iti za snov oziroma predmet, ki nastane v proizvodnem procesu. Revident pravilno opozarja na to, da obravnavano blato nastane pri skupnem čiščenju industrijskih in hišnih/komunalnih odpadnih voda v čistilni napravi za odpadne vode, s katero upravlja druga nasprotna stranka.

Opadna voda in s tem tudi industrijska odpadna voda prve nasprotne stranke v skladu s členom 3(1), točka 1, AWG 2002 ni odpadek. Na splošno se pod odpadnimi vodami razume vodo, katere lastnosti so se spremenile z gospodinjsko, obrtno ali drugo rabo. Odpadna voda je v smislu prava upravljanja z vodami voda, ki jo nekdo zavrže. Lahko gre za onesnaženo vodo (med drugim kuhinjsko, hišno, industrijsko odpadno vodo) ali pa tudi za neznatno onesnaženo vodo oziroma za neonesnaženo vodo (na primer padavinsko vodo). Podrobnejše določbe za

ohranjanje čistosti vode in varstvo voda (vključno s podtalnico) so opredeljene v Wasserrechtsgesetz 1959 (zakon o vodah iz leta 1959, Avstrija; v nadaljevanju: WRG 1959, zlasti člen 30 in naslednji). Od trenutka, ko se sestavine izfiltrirajo iz odpadne vode in niso več v odpadni vodi, ni več mogoče govoriti o sestavinah odpadnih voda v smislu člena 3(1), točka 1, AWG 2002. Izjema v skladu s členom 3(1), točka 1, AWG 2002 se za take snovi več ne uporablja [...] (ni prevedeno). Če pri čiščenju odpadne vode, ki jo zahteva WRG 1959, kot sestavina odpadne vode nastane blato, torej ne gre za proizvodni ostanek iz proizvodnega procesa, ker čiščenja odpadne vode, ne glede na to, ali gre za čistilno napravo znotraj obrata ali pa za komunalno čistilno napravo, ni mogoče šteti za del proizvodnega procesa. Čiščenje odpadne vode je nasprotno postopek obdelave, da se zagotovi tako odvajanje odpadne vode v vode, ki ustreza ciljem varstva iz WRG 1959. To, da se blato, ki nastane pri čiščenju odpadnih voda po mehanski dehidraciji s sežiganjem v navedenih sežigalnicah uporabi za obratovanje proizvodnje prve nasprotne stranke (se torej predela in ne odstrani), nič ne pove o tem, ali je to tako uporabljeno blato pred tem v okviru proizvodnega procesa nastalo kot stranski proizvod. Odločilni pogoj za obstoj stranskega proizvoda v smislu člena 2(3a) AWG 2002 torej ni izpolnjen.

Verwaltungsgericht (upravno sodišče) je pri blatu, ki je predmet postopka, nepravilno izhajalo iz obstoja stranskega proizvoda v skladu z navedeno določbo in je na podlagi tega netočno prišlo do sklepa, da v primeru obravnavanih sežigalnic ni treba uporabiti člena 37 AWG 2002.

Landesverwaltungsgericht Steiermark (deželno upravno sodišče na Štajerskem), ki je sedaj v drugem sodnem postopku ponovno pristojno, ima sedaj dvome glede razlage pojma odpadek v primeru obravnavanega blata in glede tega, ali status stranskega proizvoda preneha s tem, da se iz proizvodno-ekonomskih razlogov v neznatnem odstotku dodajo druge snovi iz komunalnega odstranjevanja odpadnih voda, ki bi se sicer morale iz proizvodno-tehničnih razlogov nadomestiti iz drugih virov – s čimer se sestava stranskega proizvoda ne spremeni –, zato se to vprašanje glede razlage zaradi razjasnitve predloži za to pristojnemu Sodišču Evropske unije.

II.

Upoštevno pravno stanje:

3. Določbe prava Unije:

Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (v nadaljevanju tudi: Direktiva o odpadkih)

1. uvodna izjava

Direktiva 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih vzpostavlja zakonodajni okvir za ravnanje z odpadki znotraj Skupnosti.

Opređeljuje ključne pojme, kot so odpadki, predelava in odstranjevanje, ter vzpostavlja temeljne zahteve za ravnanje z odpadki, zlasti obveznost za ustanovo ali podjetje, ki izvaja postopke ravnanja z odpadki, da mora imeti dovoljenje oziroma se mora registrirati, in obveznost za države članice, da morajo izdelati načrte ravnanja z odpadki. Poleg tega vzpostavlja glavna načela, kot je obveznost ravnanja z odpadki brez negativnega vpliva na okolje ali zdravje ljudi, spodbujanje upoštevanja hierarhije ravnanja z odpadki ter načelo, da plača povzročitelj obremenitve, v skladu s katerim mora stroške odstranjevanja odpadkov kriti imetnik odpadkov ali prejšnji imetniki ali proizvajalci proizvodov, od katerih odpadki izvirajo.

[...]

26. *uvodna izjava*

Načelo, da plača povzročitelj obremenitve, je vodilno načelo na evropski in mednarodni ravni. Povzročitelj in imetnik odpadkov bi morala z odpadki ravnati na način, ki zagotavlja visoko raven varstva okolja in zdravja ljudi.

27. *uvodna izjava*

Uvedba razširjene odgovornosti proizvajalca v tej direktivi predstavlja enega od načinov oblikovanja in proizvodnje blaga, ki v celoti upošteva in poenostavlja učinkovito uporabo virov v njihovem celotnem življenjskem krogu, vključno z njegovim popravilom, ponovno uporabo, razgradnjo in recikliranjem, ne da bi bil pri tem ogrožen prost pretok blaga na notranjem trgu.

28. *uvodna izjava*

Ta direktiva bi morala pomagati EU, da se približa „družbi recikliranja“, ki se poskuša izogibati nastajanju odpadkov in uporabljati odpadke kot vir. [...]

29. *uvodna izjava*

Države članice bi morale podpirati uporabo recikliranih materialov, kot je predelan papir, v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki in ciljem oblikovanja družbe recikliranja in, če je le mogoče, ne bi smele podpirati njihovega odlaganja ali sežiganja.

30. *uvodna izjava*

Zaradi izvajanja previdnostnega načela in načela, da je treba delovati preventivno iz člena 174(2) Pogodbe, je treba določiti splošne okoljske cilje za ravnanje z odpadki znotraj Skupnosti. Na podlagi teh načel bi morale Skupnost in države članice vzpostaviti okvir za preprečevanje, zmanjševanje in, kolikor je mogoče, odpravljanje virov onesnaževanja ali škodljivih vplivov že od samega začetka, in sicer s sprejetjem takšnih ukrepov, s katerimi bi odpravili prepoznana tveganja.

Člen 3

Opredelitev pojmov

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „odpadek“ pomeni vsako snov ali predmet, ki ga imetnik zavrže ali namerava ali mora zavreči;

[...]

Člen 4

Hierarhija ravnanja z odpadki

1. Kot prednostni vrstni red zakonodaje in politike preprečevanja nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi se uporablja naslednja hierarhija ravnanja z odpadki:
  - (a) preprečevanje nastajanja;
  - (b) priprava za ponovno uporabo;
  - (c) recikliranje;
  - (d) druga predelava, npr. energetska predelava, in
  - (e) odstranjevanje.

[...]

Člen 5

Stranski proizvodi

1. Snov ali predmet, ki nastane pri proizvodnem procesu, katerega glavni namen ni proizvodnja tega izdelka, se lahko šteje za stranski proizvod in ne za odpadek v smislu točke (1) člena 3 le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
  - (a) zagotovljena je nadaljnja uporaba snovi ali predmeta;
  - (b) snov ali predmet se lahko neposredno uporabi brez kakršne koli nadaljnje obdelave, razen običajnih industrijskih postopkov;
  - (c) snov ali predmet se proizvaja kot sestavni del nekega proizvodnega procesa, in
  - (d) nadaljnja uporaba je zakonita, tj. snov ali predmet izpolnjuje vse s proizvodom, okoljem in varstvom zdravja povezane zahteve za

določeno uporabo, in ne bo povzročila splošnega škodljivega vpliva na okolje ali zdravje ljudi.

2. *Na podlagi pogojev iz odstavka 1 se lahko sprejmejo ukrepi za določitev pogojev, ki jih je treba izpolniti za določene snovi ali predmete, ki se štejejo za stranski proizvod in ne za odpadke v smislu točke (1) člena 3. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 39(2).*

Člen 6

Status prenehanja odpadka

1. *Nekateri določeni odpadki prenehajo biti odpadki v smislu točke (1) člena 3, ko so predelani, vključno z recikliranjem, in izpolnjujejo določena merila, ki bodo oblikovana v skladu z naslednjimi pogoji:*
  - (a) *snov ali predmet se običajno uporablja za določene namene;*
  - (b) *za to snov ali predmet obstaja trg ali povpraševanje;*
  - (c) *snov ali predmet izpolnjuje tehnične zahteve za določene namene ter izpolnjuje zahteve obstoječe zakonodaje in standarde, ki veljajo za proizvode, in*
  - (d) *uporaba snovi ali predmeta ne bo povzročila splošnega škodljivega vpliva na okolje in zdravje ljudi.*

Pogoji po potrebi vključujejo mejne vrednosti za onesnaževala in upoštevajo vse možne škodljive okoljske vplive snovi ali predmeta.

2. [...]

3. [...]

4. *Če se merila na ravni Skupnosti na podlagi postopka iz odstavkov 1 in 2 niso določila, lahko države članice glede na posamezen primer odločijo, ali so določeni odpadki prenehali biti odpadki, ob upoštevanju veljavne sodne prakse. O takšnih odločitvah uradno obvestijo Komisijo v skladu z Direktivo 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe, kadar ta direktiva to zahteva.*

Člen 13

Varstvo zdravja ljudi in okolja

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se ravnanje z odpadki izvaja na način, ki ne ogroža zdravja ljudi in ne škodi okolju ter zlasti:

- (a) ne predstavlja tveganja za vodo, zrak, tla, rastline ali živali;*
- (b) je brez škodljivih vplivov zaradi hrupa ali vonjav, in*
- (c) ne vpliva škodljivo na krajino ali kraje posebnega pomena.*

4. Določbe nacionalnega prava:

Abfallwirtschaftsgesetz 2002 (zakon o ravnanju z odpadki iz leta 2002)

Člen 1(1):

Ravnanje z odpadki mora biti v smislu previdnostnega načela in trajnostnega razvoja tako, da:

- (1) se preprečijo škodljivi ali negativni vplivi na ljudi, živali in rastline, njihove eksistenčne podlage in njihovo naravno okolje ali da se siceršnji škodljivi vplivi na splošno dobro počutje ljudi ohranjajo na čim nižji ravni;*
- (2) se emisije onesnaževal zraka in plinov, ki vplivajo na podnebje, ohranjajo na čim nižji ravni;*
- (3) se varujejo viri (surovine, voda, energija, krajina, površine, zmogljivost odlagališč);*
- (4) pri predelavi snovi odpadki ali iz njih pridobljene snovi ne predstavljajo večjega tveganja kot pa primerljive primarne surovine ali proizvodi iz primarnih surovin, in*
- (5) ostanejo le taki odpadki, katerih odlaganje ne predstavlja tveganja za prihodnje generacije.*

Člen 1(3):

V javnem interesu je zbiranje, skladiščenje, prevoz in obdelava kot odpadka potrebno, če bi sicer:

[...] (ni prevedeno) [obstajalo tveganje za nekatere taksativno naštete dobrine (na primer zdravje, okolje, javno varnost, krajino, ...)].

Člen 2(1):

Opadki v smislu tega zveznega zakona so premične stvari, ki:

- (1) jih imetnik namerava zavreči ali jih je zavrgel, ali*

- (2) katerih zbiranje, skladiščenje, prevoz in obdelava kot odpadka je potrebno za to, da se prepreči negativni vpliv na javne interese (člen 1(3)).

Člen 2(3):

Nadzorovano zbiranje, skladiščenje, prevoz in obdelava v smislu tega zveznega zakona v javnem interesu (člen 1(3)) vsekakor ni potrebno toliko časa, dokler:

- (1) je stvar v skladu s splošno tržno prakso nova ali
(2) se jo v skladu s splošno tržno prakso uporablja v skladu z njenim namenom.

[...] (ni prevedeno) [posebne določbe za kmetijstvo]

Člen 2(3a):

Snov ali predmet, ki nastane pri proizvodnem procesu, katerega glavni namen ni proizvodnja tega izdelka, se lahko šteje za stranski proizvod in ne za odpadek le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (1) zagotovljena je nadaljnja uporaba snovi ali predmeta;
(2) snov ali predmet se lahko neposredno uporabi brez kakršne koli nadaljnje obdelave, razen običajnih industrijskih postopkov;
(3) snov ali predmet se proizvaja kot sestavni del nekega proizvodnega procesa, in
(4) nadaljnja uporaba je dopustna, še zlasti je snov ali predmet brez pomislekov mogoče uporabiti za načrtovani smiselni namen, uporaba ne predstavlja tveganja za varovane dobrine (primerjaj člen 1(3)) in upošteva se vsa zadevna zakonodaja.

Člen 6(6):

[...] (ni prevedeno) [pristojnost deželnega glavarja med drugim za ugotavljanje, ali za neko napravo ali njeno spremembo velja obveznost pridobitve dovoljenja v skladu s členom 37 AWG]

Abfallverbrennungsverordnung (uredba o sežiganju odpadkov, Avstrija, AVV)

Člen 2(1):

Ta uredba velja [...] (ni prevedeno) za [...] (ni prevedeno) [določene naprave]

[...] (ni prevedeno),

v katerih se sežigajo ali sosežigajo trdni ali tekoči odpadki.

Člen 2(1a):

[...] (ni prevedeno) [izjema za določene sežigalnice s posebno tehniko čiščenja]

Člen 2(1b):

[...] (ni prevedeno)

Člen 2(2):

Ta uredba ne velja za:

(1) naprave, v katerih se obdelujejo izključno ti odpadki:

[...] (ni prevedeno)

(c) **vlakninski rastlinski odpadki iz proizvodnje naravne celuloze in iz proizvodnje papirja iz celuloze, če se sežgejo na proizvodni lokaciji in se proizvedena toplota uporabi;**

[...] (ni prevedeno)

III.

1. Landesverwaltungsgericht Steiermark (deželno upravno sodišče na Štajerskem) se je zaradi dvomov glede združljivosti člena 2 AWG 2002 s pravom Unije odločilo na Sodišče Evropske unije vložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe.
2. [...] (ni prevedeno) [splošne navedbe glede dopustnosti predloga za sprejetje predhodne odločbe]

Vprašanje glede razlage člena 2 AWG 2002 je upoštevno iz teh razlogov:

3. V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je pojem odpadka, kot ga pozna pravo Unije, skupni pojem. Države članice ne morejo poleg pojma odpadka, kot ga pozna pravo Unije, določiti ožji nacionalni pojem odpadka, ki bi od tega odstopal. Avstrijski pojem odpadka, določen v členu 2(3a) AWG 2002, je treba razlagati v skladu z upoštevno direktivo. V primerih, v katerih nacionalni pojem odpadka odstopa od pojma odpadka, kot ga pozna pravo Unije, Direktiva 2008/98/ES (Direktiva o odpadkih) izpodrine nacionalni pojem odpadka (sodba Sodišča C-304/97, Tombesi, ECLI:EU:C:1999:152).
4. V skladu s členom 3, točka 1, Direktive 2008/98 izraz „odpadek“ pomeni vsako snov ali predmet, ki ga imetnik zavrže ali namerava ali mora zavržeti. V zvezi s tem je Sodišče večkrat pojasnilo, da je treba opredelitev odpadka razlagati široko, da bi se glede na cilje Unije na področju okoljske politike dosegla visoka raven varstva (glej sodbe Sodišča C-318/97, ARCO Chemie, ECLI:EU:C:2000:318; C-9/00, Patin Granit Oy, ECLI:EU:C:2002:232; C-

235/02, Saetti, ECLI:EU:C:2004:26; C-457/03, Niselli, ECLI:EU:C:2004:707, in C-252/05, Thames Water Utilities, ECLI:EU:C:2007).

5. Sodišče je večkrat poudarilo, da je treba vprašanje, ali je nek material odpadki ali ne, presojati ob upoštevanju konkretnih okoliščin in da mora pristojni organ odločitev o tem vedno sprejeti glede na posamezni primer (glej sodbe Sodišča C-318/97, ARCO Chemie, ECLI:EU:C:2000:318; C-9/00, Palin Granit Oy, ECLI:EU:C:2002:232; C-235/02, Saetti, ECLI:EU:C:2004:26; C-457/03, Niselli, ECLI:EU:C:2004:707, in C-252/05, Thames Water Utilities, ECLI:EU:C:2007). Blato, zadevno v obravnavanem primeru, nastane pri proizvodnji celuloze kot sestavni del kontinuiranega proizvodnega procesa. Iz tega izhaja, da blato z vsebnostjo vlaken v celoti (100 %) izvira iz proizvodnje papirja in celuloze in brez te ne bi obstajalo.
6. V členu 2(3a) AWG 2002 so v skladu s členom 5 Okvirne direktive o odpadkih določeni pogoji za to, da se lahko snov ali predmet, ki nastane pri proizvodnem procesu, katerega glavni namen ni proizvodnja tega izdelka, šteje za stranski proizvod in ne za odpadki. Verwaltungsgericht (upravno sodišče) meni, da obravnavano blato, vsaj tisto, ki izvira iz proizvodnje, izpolnjuje kumulativne pogoje, navedene v tej določbi. Poleg tega po mnenju Landesverwaltungsgericht (deželno upravno sodišče) tudi ne škodi, če se mu dodajo komunalne odpadne vode, saj te po eni strani ne spreminjajo sestave snovi, ki nastane v okviru proizvodnje, in bi se te na drugi strani morale nadomestiti.
7. Predložitveno sodišče ima poleg tega dvome o tem, ali celo v primeru, ko blato nima statusa stranskega proizvoda, to isto blato pomeni „odpadki“ v smislu pojma odpadka, kot ga pozna pravo Unije.

V skladu s sodno prakso Sodišča pri materialu celo tedaj ne gre nujno za odpadki, če ga je treba šteti za proizvodni ostanek. Če ima tak material značilnosti, zaradi katerih je primeren za gospodarsko ponovno uporabo, to kaže na to, da naj se ga ne bi štelo za odpadki. Sodišče je za to, da se proizvodni ostanek šteje za stranski proizvod, določilo tri kumulativna merila. Če do poznejše uporabe materiala zanesljivo pride in to ni zgolj možnost, če pred njegovo nadaljnjo uporabo ni potrebna nobena druga obdelava in če nastane v okviru kontinuiranega proizvodnega procesa, pri tem materialu ne gre za odpadki (glej sodbo Sodišča C-9/00, Palin Granit Oy, ECLI:EU:C:2002:232).

8. Predložitveno sodišče celo ob ozki razlagi pojma „proizvodni proces“ s strani Sodišča (glej sodbe Sodišča C-9/00, Palin Granit Oy, ECLI:EU:C:2002:232; C-457/03, Niselli, ECLI:EU:C:2004:707, in C-121/03, Komisija/Španija, ECLI:EU:C:2005:512) meni, da so ta merila izpolnjena. Z vezanostjo blata na proizvodnjo in doslednim emisijsko nevtralnimi sežiganjem za pridobivanje pare v proizvodnem procesu papirja

- se blato stalno in takoj predeluje naprej. Dejansko je naprava iz postopka v glavni stvari taka, da se blato v 24-urnem obratovanju v zaprtem sistemu iz čistilne naprave po transportnem traku dovaja za potrebe pridobivanja pare.
9. Za primer, da bo Sodišče sprejelo stališče, da je treba blato šteti za odpadek v smislu člena 3, točka 1, Direktive 2008/98, pa predložitveno sodišče zaradi nadaljnjih dvomov vztraja pri predlogu za sprejetje predhodne odločbe. Tudi če je treba blato v položaju iz postopka v glavni stvari šteti za odpadek, bi status odpadka prenehal še pred sežiganjem blata za pridobivanje pare znotraj obrata.
  10. Tako člen 6(1), prvi pododstavek, Direktive 2008/98 opredeljuje pogoje, ki jih morajo izpolnjevati določena merila, na podlagi katerih se lahko ugotovi, kateri odpadki po tem, ko so predelani ali recikrirani, prenehajo biti odpadki. V zvezi s tem je Sodišče navedlo, da je zakonodajalec Unije posebej določil, da lahko države članice sprejmejo ukrepe v zvezi s prenehanjem statusa odpadka za snov ali predmet, ne da bi natančneje določil naravo teh ukrepov (sodba Sodišča C-60/18, Tallinna Vesi AS, ECLI:EU:C:2019:264, točka 22). Ker ti ukrepi vodijo k prenehanju statusa odpadka in s tem k prenehanju varstva, ki ga pravo o odpadkih zagotavlja v zvezi z okoljem in zdravjem ljudi, morajo zagotavljati upoštevanje pogojev, določenih v členu 6(1), od (a) do (d), Direktive 2008/98, zlasti upoštevanje vseh možnih škodljivih vplivov zadevne snovi ali predmeta na okolje in zdravje ljudi.

Predložitveno sodišče upošteva, da je Sodišče v svoji sodni praksi navedlo, da lahko država članica tudi ugotovi, da nekateri odpadki ne morejo prenehati biti odpadki, in se odreče sprejetju predpisov v zvezi s prenehanjem njihovega statusa odpadka (sodba Sodišča C-60/18, Tallinna Vesi AS, ECLI:EU:C:2019:264, točka 26). Država članica pa mora v skladu s stališčem Sodišča paziti na to, da tako neukrepanje ne ovira uresničevanja ciljev Direktive 2008/98, kot so spodbujanje uporabe hierarhije ravnanja z odpadki ter spodbujanje predelave odpadkov in uporabe predelanih materialov, da se ohranijo naravni viri in omogoči vzpostavitev krožnega gospodarstva (sodba Sodišča C-60/18, Tallinna Vesi AS, ECLI:EU:C:2019:264, točka 27). Po mnenju predložitvenega sodišča v postopku v glavni stvari ne gre za tak položaj, saj dovajanje blata poteka prek avtomatiziranega sistema znotraj obrata, blato se poleg tega dosledno uporablja in ta proces ne predstavlja tveganja za okolje in zdravje ljudi. Ta način ravnanja poleg tega zasleduje še cilj preprečevanja nastajanja odpadkov ter nadomeščanja fosilnih surovin. Predložitveno sodišče ima zaradi tega proizvodnega procesa velike dvome glede skladnosti nedoločitve s strani nacionalnega organa s pravom Unije.

IV.

1. Vsi organi in sodišča držav članic morajo celotno pravo razlagati v skladu z zadevno direktivo, torej tako, da cilj direktive z razlago nacionalnega prava ni

ogrožen (glej sodbo Sodišča 14/83, von Colson in Kamann, ECLI:EU:C:1984:153). Ker pa pravilna uporaba prava Unije ni tako očitna, da ne bi bilo prostora za razumen dvom, in razlaga nacionalnega prava v skladu z zadevno direktivo torej ni možna, se Sodišču na podlagi člena 267 PDEU v predhodno odločanje predložita vprašanji.

Landesverwaltungsgericht Steiermark (deželno upravno sodišče na Štajerskem)

[...] (ni prevedeno)

DELOVNI DOKUMENT